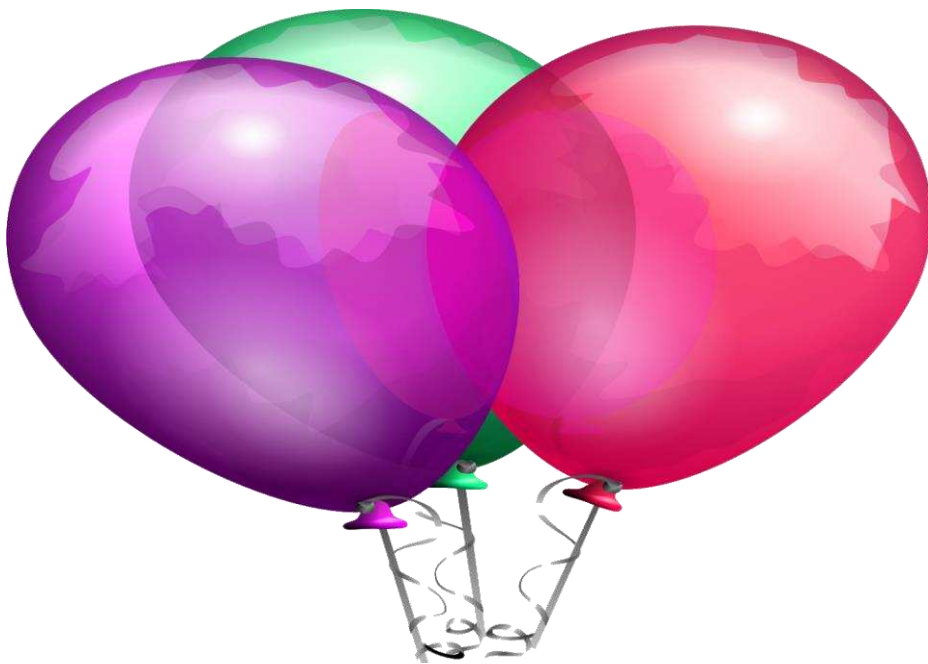

Waar gaat dit over?

Observaties van een optimistische
criticaster

Af en toe een ballonnetje oplat en verder verhaaltjes, die me hebben geraakt.

Henk Donker

Inhoud

Inleiding	6
1. Vierde klasse een speeltuin of hoogmoedswaanzin?	8
2. Waarom zo weinig sponsoren?	9
3. Blessureleed	10
4. E-mail maakt meer kapot dan je lief is	11
5. Wordt Victum leeg gekocht??	12
6. Visie en paniekvoetbal gaan niet samen	13
7. Niet de ouderen korten maar de lemen laag aanpakken!	14
8. Zit er toekomst in het offshore gebeuren	16
9. Wanneer ging het fout met ons onderwijs	17
10. De flexibele babyboomers?	18
11. Besparingen op de ouderenzorg is lariekoek!	19
12. Is er toekomst voor de detachering?	20
13. 500 mensen met handicap naar Post NL	22
14. Een bijzondere Moederdag ode	23
15. Het verhaal van een mislukte transplantatie	24
16. De betuttel cultuur	26
17. IT onderzoek falen projecten tweede kamer is overbodig	27
18. Mijn kleinzoon leert mij relativeren	28
19. Een goed seminar vraagt om meer	29
20. Participatie maatschappij.....hoe zo?	30
21. De donor week	31
22. Het echte baby boom verhaal	32
23. Waar ging het fout in het onderwijs	33
24. Consultancy is kwestie van lange adem	34
25. Einde jaar overpeinzing (2013)	35
26. Discrepancie in leeftijd tussen geest en lichaam	36
27. Een goed moment voor een overpeinzing	37
28. Aanklacht tegen het betuttelen.	38
29. Mijn eeuwige strijd	40
30. Waar word ik nog blij van	41
31. Vrijwilligers dagboek	42
32. Ik begin in een wondertje te geloven	43

33.	De zorg verandert en Nederland kan niet volgen	44
34.	WMO en het Koekkoek nest.....	45
35.	De eeuwige vicieuze cirkel	46
36.	De ellende van niet transparant zijn	47
37.	De Bingo mythe	48
38.	Het aftellen is begonnen	49
39.	Vervolg op het aftellen.....	50
40.	Brief aan mezelf.....	51
41.	Het uur U nadert	53
42.	ANBO-LID definitief monddood.....	54
43.	Het is gebeurd	55
44.	De eerste mijlpalen	56
45.	Verdien je AOW leeftijd.....	57
46.	3 maanden na de ingreep.....	58
47.	Wat u niet wilt, dat u geschiedt	59
48.	Getallen	60
49.	Twee dagen met de gevolgen van “van Rijn” maatregelen	61
50.	Waarom doe je dit?	64
51.	Dag 2016.....	65
52.	Niets is nieuw, alles komt terug	67
53.	Stille Helden.....	68
54.	Privacy over de TOP?	69
55.	Is het gedenken, of denken aan?	70
56.	Beter een goed buur en prima verre familie/vrienden	71
57.	De doorgeschoten hygiëne.....	72
58.	Is opvoeden zo moeilijk of wordt het moeilijk gemaakt?	73
59.	Schape met vijf poten bestaan niet!	74
60.	Senioren en grote Ego's.....	75
61.	Problemen politie voorspelbaar en onontkoombaar.....	76
62.	Traumaverwerking	77
63.	Verkeerde interim kracht, kost goudgeld.....	78
64.	Mogelijke valkuilen na overheveling jeugdzorg naar gemeente.....	80
65.	Politieagent in de sandwich.....	82
66.	Doorgeslagen wetgeving	83

67.	De (on)mondige situatie van de Client in het Sociaal Domein.....	84
68.	Angstzweet bestaat	87
69.	Van niemandsland naar perspectief.....	89
70.	De Rollercoaster	90
71.	Zo fit mogelijk te zijn voor de volgende stap	91
72.	Protocollen en nog eens protocollen	92
73.	De dwang van de minderheden	93
74.	Wat kunt u zelf doen meneer Akerboom?	94
75.	De puinhoop bij verschaffen hulpmiddelen.....	95
76.	Alleen maar verliezers in Jeugdzorg	97
77.	Alleen het van de daken schreeuwen helpt,	99
78.	Trollen in mijn Hoofd.....	100
79.	Even “out of the box” denken.	102
80.	Thuiswerken een revolutie?	103
81.	Is een beetje fatsoen te veel gevraagd?	104
82.	Corona quiz	106
83.	Je moet het wel kunnen uitleggen.....	108
84.	Een diepe buiging voor de zorg.....	110
85.	Heeft Nederland Alzheimer of Korsakov	111
86.	Weer ophef in de jeugdzorg.	112
87.	Nu niet zielig doen.	114
88.	Waar komt die plotseling corona explosie vandaan.....	116
89.	De teloorgang van een gerenommeerd bedrijf.	117
90.	Gegoochel met cijfers.	119
91.	Had ik dit van te voren maar geweten.....	120
92.	Corona, vragen en verwondering	122
93.	Ziende, blind zijn	123
94.	Zo verpest je het voor iedereen.....	124
95.	Gedrag in de winkels.....	125
96.	Zou men het durven?	126
97.	Waarom de avond klok niet is te handhaven	127
98.	Referendum uitslag in Houten, en wat nu?	128
99.	Korte reflecties	130
100.	Reiswijzer.....	132

101.	Wat rijmpjes	134
102	Peter door de bocht.	136
103	Waar heb ik dit aan verdiend	138
104.	De tijdlijn	141
105.	Hoe nu verder en verwachtingen	144

Inleiding

Sinds ik officieel met pensioen ben, publiceer ik af en toe op sociale media om mijn mening te verkondigen of te beschrijven wat me bezig houdt. Anders gezegd: "Ik plaats een blog". Meestal kies ik een onderwerp, wat op dat moment in de schijnwerpers staat en trek daar mijn conclusie bij. Of er gebeurt iets in mijn leven, dat indruk maakt of bezig houdt. Naar mijn mening geeft dat ook inzicht in wie ik ben en hoe ik denk. Een enkele keer heb ik bij een gelegenheid die mij heeft aangegrepen, een gedicht geschreven en voor de lokale radio voorgedragen. Verder, rommelend in mijn archief vond ik columns uit begin 2000, meestal gericht op de sportvereniging. Een paar ervan heb ik opgeduikeld omdat ze nu nog steeds herkenbaar zijn in de sport en ook wat over mijn beleving zeggen. Deze columns en blogs heb ik niet nagekeken op fouten omdat ik ze net zo wilde weergeven, zoals ze zijn gepubliceerd. Een aantal zijn ook gepubliceerd in mijn autobiografie "65, hoe bestaat het", dat in 2016 is verschenen ter gelegenheid van, u raadt het al, mijn 65^e verjaardag. Het was de bedoeling geweest het te koppelen aan mijn AOW. Maar tijdens het schrijven en samenstellen, schoof deze datum een half jaar op.

Na het verschijnen van mijn autobiografie ben ik blogs blijven schrijven en publiceren. E.e.a. is mede voortgekomen uit mijn verschillende vrijwilligerstaken, waarbij ik ben geconfronteerd met veel verbazingwekkende zaken. Daarnaast heb ik inmiddels vijf kleinkinderen, die een geheel nieuwe dimensie en dus schrijfstof vormen. Tenslotte ben ik het laatste twee jaar met een nieuw fenomeen geconfronteerd en wel een aantal aanslagen op mijn persoonlijke gezondheid. Hiermee gepaard ging een zekere afhankelijkheid, die nog steeds moeilijk te verteren is en zal blijven.

De verhaaltjes zijn min of meer in chronologische volgorde van schrijven opgenomen. Dat betekent, dat blogs, gedichten etc. door elkaar staan.

Daar waar het in de tijd een toelichting behoeft, is dit ook per blog toegevoegd, maar dan italic (schuin schrift).

Het is leuk om af en toe te kijken in hoeverre een observatie of misstand nog bestaat en of ik er nog steeds zo tegen aan kijk. Mijn conclusie is en was, dat ik niet geheel vrij ben van een vooruitziende geest. Of zou veel zaken, die gebeuren zo voor de hand liggen?

Ook heb ik wat korte stukjes tekst in een apart hoofdstuk opgenomen, die ik hier en daar heb gelanceerd, bij diverse gelegenheden.

Middels een tijdlijn ga ik nog kort in op belevenissen, die ontbraken aan mijn biografie. Naarmate de tijd verstrijkt, komen er meer herinneringen terug, die niet zijn opgenomen. Vanaf maart 2019 lees je tevens over de ziekte die mij heeft getroffen en wat er op mij afkwam.

Tenslotte is mij iets heel bijzonders overkomen, ik ben namelijk geridderd in de orde van Oranje Nassau. Een paar mensen hebben hier heel veel werk ingestoken, zoals het verzamelen van "Aanbeveling c.q. ondersteuningsbrieven". Deze brieven hebben mij bijzonder getroffen en ook deze heb ik opgenomen.

Ik draag dit boekje op aan degenen, die het dichtst bij me staan voor hun niet aflatende steun in het afgelopen half jaar. Mijn zoons, schoondochters, kleinkinderen en natuurlijk Trijnie. Zij moest ver boven haar kunnen met deze moeilijke man om gaan.

Henk Donker

Ik mag niet afsluiten zonder een woord van dank aan Josje, die mijn verschrikkelijke manier van schrijven een beetje heeft geprobeerd te ordenen.

1. Vierde klasse een speeltuin of hoogmoedswaanzin?

(2003 op de website van K.V. Victum)

De afgelopen tijd volg ik het forum wel eens. Nu is daar een onderwerp aan de orde geweest over hoe goed ons eerste wel niet is? Letterlijk heb ik gelezen, dat ons eerste in de speeltuin bivakkeert. Ik vind het nogal een aanmatigende uitspraak. Niet, dat ik niet van mening ben, dat Victum met het huidige potentieel niet veel hoger kan spelen.

Ook ik zie de mogelijkheden van een tweede klas wel. Echter, dan moeten we wel wat doen aan en aantal structurele makkes, die des Victum's zijn.

Want er werd toch maar mooi verloren in die speeltuin van Tiel en ook op het veld werd onnodig verloren.

Hetzelfde zie je bij het tweede en de A-junioren.

Ga je een en ander analyseren, dan kom je vrijwel elke keer tot dezelfde conclusie....als er verloren wordt, is het een mentale zaak:

- we hebben de zenuwen niet in de hand;
- laten de koppies te snel hangen;
- laten ons intimideren bij hard spel.

Dit is overigens iets, wat al jaren opvalt bij VICTUM. Vroeger zeiden we altijd, dat bij VICTUM aan "Houtens welstand korfbal" wordt gedaan. In de geest van..... "Hé Gijsbert Jan druk nog een punt".

Er lijkt een lichte tendens ten goede te komen, al ging A1 op dit item weer mooi de boot in. Het lijkt mij een onderwerp waar hard aan gewerkt moet worden.....

misschien is mentale coaching iets. We hebben verschillende "ogen" in de vereniging.

Waar we goed in zijn is :

- conditie;
- inzicht;
- oplossend vermogen;
- hard werken.

Echter er is een tweede zwak punt en dat is de techniek... dit is in de jaren 90 schromelijk verwaarloosd en dat zie je tot in het eerste senioren team toe.

Wel eens gezien hoe door sommigen een bal gevangen wordt, het is net kaatsballen. Dus we kunnen veel.... maar aan sommige zaken zal hard gewerkt moeten worden voor we de arrogantie mogen uitstralen, dat iets een speeltuin is.

2. Waarom zo weinig sponsoren?

(dit is voordat ICGN en Dirk van de Broek huis sponsoren werden)

Met groeiende verbazing heb ik kunnen constateren, dat binnen elke sportvereniging in Houten legio teams in gesponsorde kleding lopen en het bij Victum armoe troef is. Daarnaast hoor je allerlei mensen klagen, dat ze geen sponsor hebben. Dit zet je aan het denken en je vraagt je af, waar het aan kan liggen?

We hebben een gezonde vereniging met een redelijke uitstraling en een uitstekende accommodatie, dus waarom zijn wij niet aantrekkelijk???

Laten we eens een aantal hypothesen bekijken:

- a. Wij zijn te duur.
- b. Wij hebben geen commercieel talent.
- c. De juiste capaciteit wordt niet ingezet.
- d. Het interesseert het bestuur niet, want we hebben toch geld zat.

Ad. A Wij zijn te duur.

Naast het sponsoren van e kleding etc. vraagt Victum nog een redelijk extra bedrag. Is dit wel reëel, of moeten we op het niveau, vooral de lagere teams blij zijn met alleen een sponsoring van de kleding. Wat navraag levert bij mij het idee op, dat het laatste het geval is.

Ad. B Wij hebben geen commercieel talent.

Ik geloof er geen snars van, volgens mij hebben we genoeg mensen, die wat geld naar binnen kunnen kletsen. Het vervelende is dat het ook moet gebeuren.

Ad. C De juiste capaciteit wordt niet ingezet.

Dit heeft te maken met het vorige punt, de mensen, die het kunnen, hebben zoveel andere taken die ook prioriteit hebben, dat men aan een aantal zaken, hoe belangrijk ook niet toekomt. Immers de lopende zaken gaan altijd voor.

Ad. D Het interesseert het bestuur niet, want we hebben toch geld zat.

Dit laatste geloof ik niet, men onderkent m.i. wel het belang, maar eigenlijk geldt hetgeen bovenstaand is gesteld. Gebrek aan tijd en capaciteit.

Blijft natuurlijk, dat het belachelijk is, dat wij zo weinig gesponsorde teams hebben.

Dus hoe doen we er wat aan in plaats van aan de bar klagen...we kunnen als individueel lid ook initiatief en verantwoordelijkheid nemen.

Maar nu roer ik, denk ik een teer punt aan. Het is gemakkelijk om commentaar te hebben, als je veilig aan de kant staat. Zou het bij Victum anders kunnen zijn????

Daarom daag ik een ieder uit het lef te hebben en in dit verband initiatief te nemen.
Wie neemt de uitdaging aan???

NOOT: na al die jaren geldt bovenstaande volgens mij nog steeds.

3. Blessureleed

Recentelijk werd het Victum-veld massaal gebruikt voor het spelen van oefenwedstrijden. Het was weer echt zo'n gezellige familieclubdag. Hoewel er de week ervoor reeds wedstrijden overal in de omgeving gespeeld waren was iedereen nog heel en kon men over het algemeen starten met complete teams. En daar gebeurde het toch weer.... het regende blessures in de diverse teams. Dit is niet de eerste keer en je begint zo langzamerhand wel je vraagtekens bij e.e.a. te plaatsen.

Wat is er toch aan de hand, als Victum weer op het veld (nu het kunstgrasveld) gaat spelen?

Zijn wij een vereniging van mietjes??? Zijn sommige spelers en speelsters mietjes??? Of is er iets heel anders aan de hand. Feit is, dat we de veldcompetitie weer goed beginnen.

Als je er nuchter naar kijkt, komen er maar een paar mogelijkheden in aanmerking. De lichamen zijn niet goed voorbereid op de ondergrond en/of er is iets goed mis met ons kunstgras. Gezien het percentage blessures gedurende het hele buiten seizoen is er voor het laatste veel te zeggen...maar wat is er dan mis??? Te stug ???. Maar dan moeten er toch veel meer mensen last van hebben? Of moet je gewoon blessuregevoelig zijn en zijn de huidige blessures slechts een voorbode van wat ons te wachten staat.

Opmerkelijk is wel, dat het vooral senioren betreft en de junioren er opmerkelijk goed doorheen komen. Een raar fenomeen.

Al met al kan ik niet anders, dan constateren, dat het waarschijnlijk een combinatie van het soort kunstgras en de fysieke toestand van een aantal leden is.

Aan het eerste valt niet veel te doen en dus dien je je op het tweede te richten. Dat betekent dus dat er meer zorg besteed moet worden, aan de combinatie van de ondergrond waar op gespeeld moet worden en de benodigde voorbereiding.

Ik ben benieuwd hoe mensen met bijvoorbeeld, een fysiotherapeutische achtergrond, hier over denken.

4. E-mail maakt meer kapot dan je lief is

(ook dit is begin van 2000, toen email nog deels in kinderschoenen stond)

Als variant op een bekend thema tegen misbruik van drank, bovenstaand gekozen thema. We hebben hier m.i. te maken met een grote verarming van het sociale leven en samen leven van de mens en dus ook binnen onze vereniging.

Als ik e-mail zeg... bedoel ik in het verlengde hiervan natuurlijk ook de chatboxen (bijv. Forum).

Wat is het probleem in het algemeen?

Het is soms moeilijk om mensen over iets aan te spreken, velen durven dat niet face tot face. Wel, het nieuwe medium heeft daar een heel eenvoudige oplossing voor... we kunnen nu zeggen wat we willen zeggen en indirect schriftelijk via de computer spuien.

Vroeger had je maar twee mogelijkheden...of je hield je mond en hield er een frustratie aan over, of je zei wat je te zeggen had rechtstreeks tegen de beoogde persoon.

De eerst genoemde categorie heeft nu een uitweg, zij kunnen hun ongenoegen nu via het nieuwe medium uiten. Eigenlijk een heel laffe methode.

Mijns inziens wordt de wereld er alleen maar beter van als je rechtstreeks zegt wat je te zeggen hebt en dus communiceert.

Maar nee hoor de communicatie wordt alsmaar armer, we communiceren alleen nog maar via de mail... elk klein probleempje wordt helemaal uitgemolken met zoveel mogelijk cc's. Ellenlang retirades verschijnen via deze maffia in je postbus (kan ik hiervoor ook een sticker plakken??). Het is nog besmettelijk ook, want de teneur zet zich door op het forum...alles wordt daar gecommuniceerd, van afgelaste wedstrijden tot verkapte sneren aan medeleden.... Heb lef en praat met iemand.

Mensen, laten we wat meer de telefoon pakken... dat voorkomt een hoop frustratie en vervuiling van het net.

5. Wordt Victum leeg gekocht??

Tot voor kort verbleven wij nog aan de onderkant van het korfbalgebeuren, maar het beleid van de afgelopen jaren heeft er voor gezorgd, dat er resultaten zijn geboekt en een aantal aantrekkelijke spelers op zijn gestaan.

Kom je dan ook nog met een aantal spelers in vertegenwoordigende teams, dan sta je als vereniging in een keer in de schijnwerpers. En dus gebeurt het onvermijdelijke...de scouts komen kijken. Aangezien Victum nog in de groeifase zit (te groot voor het servet en te klein voor het tafellaken), kan zij nog niet bieden wat sommige andere verenigingen wel kunnen.

Heel jammer, maar ook heel begrijpelijk...en je wilt mensen met mogelijkheden hun carrière niet in de weg staan. Dus zal er aan leden worden getrokken en zullen mensen naar andere verenigingen verkassen. Hoe vervelend ook, een normaal proces waar je je een paar jaar bij neer moet leggen. Op het moment, dat wij het tafellaken naderen is het probleem over.

Wel kun je je kanttekeningen plaatsen bij de wijze waarop e.e.a. geschiedt.

Keurig is het als een vereniging aan het bestuur van Victum schriftelijk meldt, dat zij iemand gaat benaderen en dat het pas voor het volgend seizoen is.

Verwerpelijk is het, dat een trainer van een vertegenwoordigend team ongestoord bij de aan hem toevertrouwde pupillen kan ronselen. Dat is misbruiken van en ik word er ook licht onpasselijk van. Hoe dit te stoppen weet ik niet.

Nog vervelender is het als men tijdens het seizoen stopt bij Victum en al bij een nieuwe club meetraint... en als men daarnaast ook nog vriendjes probeert mee te trekken is de maat vol.

Speel dit soort zaken open en strooi ons geen zand in de ogen.

Aan het geheel zitten ook nog wat gevaren:

- Door gestreelde ego's wil de druk van ouders nog wel eens van forse invloed zijn, en is men blind voor de problemen die voor kunnen komen.
- De andere verenigingen kennen de tekortkomingen op het mentale vlak van sommige spelers niet en zonder met de trainers bij Victum te spreken haalt men spelers naar zich toe. Het gevolg is, dat desbetreffende persoon binnen de kortste keren afgebrand is.
- Ik kan u verzekeren, dat dit in een aantal gevallen het geval zal zijn.

Wat kunnen wij als Victum doen vraag ik me dan af. Niet veel, alleen de deur zonder leedvermaak open houden als iemand terug wil komen.

6. Visie en paniekvoetbal gaan niet samen

(Oktober 2012. Dit is mijn eerste blog na het beëindigen van mijn actieve werklevens. Deze is mij niet in dank afgenomen, maar ik sta er na al die jaren nog steeds achter.)

Ruim een decennium geleden begon ik met veel enthousiasme aan een nieuwe baan in de management consultancy. Het bedrijf was van huis uit een IT-bedrijf en Organisatiekunde was dus nieuw en moest ook nog naam verwerven.

Toch werd er qua personeel goed ingekocht en begon men zachtjes aan mensen in de markt te slijten. Een markt waarin veel welluidende namen actief waren en het dus een kwestie van langere adem was om vaste voet aan de grond te krijgen. Er werd zelfs een visie ontwikkeld, waarin een aantal specialismen gedefinieerd zijn. Een ervan was op mijn lijf geschreven en dat betrof “verandermanagement”. In dezelfde tijd vond er een fusie plaats met een “Angelsaksisch” bedrijf en de meesten onder ons weten, dat die via spreadsheets regeren.

Zolang de fusie evenwichtig was, had de Consultancy kans zich te ontwikkelen en langzamerhand meer terrein te veroveren. Compleet kostendekkend was het nog niet, al vergat men al het extra werk dat door management werd gegenereerd voor de IT. Ook in mensen werd nog geïnvesteerd, en echt goede krachten aangeboden. Op een kwade dag werd het bedrijf compleet Angelsaksisch en dat was al snel merkbaar.... Het werd een besturing van lijstjes en men wilde voor alles snel geld zien..... Maar voor consultancy geldt:

- Ontwikkel een visie.
- Ontwikkel producten, die er in passen.
- Doe aan marketing.
- En ga de markt bewerken.

Dat alles kost redelijk veel tijd maar als je een goed product hebt en je neemt de tijd..... dan komt het op een gegeven moment en genereert het ook extra werk. Maar de nieuwe bewindvoerders gunden die tijd niet.... als een product na drie maanden niet rendeerde werd ermee gestopt.

Het gevolg is een plank met een aantal uitstekende producten, die nooit een echte kans hebben gekregen. Gevolg was, dat het accent werd gelegd op plat uitzendwerk (paniekvoetbal) en er ook niet meer geïnvesteerd werd. Eigenlijk is dit het einde van een Consultancybedrijf.... Nooit de kans gehad iets goed op de markt te zetten.... en nu gaat ook alle specialistische kennis weg. Hierop word je niet meer afgerekend, maar op het geld alleen wat je binnen brengt.

En hiermee wordt dit mooie bedrijf weer een authentiek IT-bedrijf en zullen in de toekomst overgebleven consultants ook wel gaan. Paniekvoetbal heeft geleid tot vernietiging van een goede visie, maar ...elk nadeel heeft zijn voordeel: Er komen heel goede consultants op de markt

- Zij nemen kennis mee van producten, die niet de kans hebben gekregen te ze in de markt te zetten, maar wel uitontwikkeld zijn.

Dus wees er snel bij!!!!

7. Niet de ouderen korten maar de lemen laag aanpakken!

We zullen allen recentelijk wel gehoord hebben van de plannen van Cap Gemini (gevolgd door CGI, nadat Cap de kolen uit het vuur had gehaald) om oudere werknemers 10% te korten op hun salaris en zo de kosten te verminderen. De gedachte hierachter is, dat de prestaties van de oudere werknemer niet in verhouding staan tot hun salaris. Ongetwijfeld is dit bij een aantal zo, maar neem van mij aan, dat het door alle leeftijdsgroepen heen speelt, met uitzondering van starters.

Verder is het zo, dat in deze groep meestal langjarig niet geïnvesteerd is qua ontwikkeling en opleiding (want ze hadden al zo'n hoog salaris, en investeren was dus niet kosteneffectief), dus zijn ze langzaam maar zeker klem komen zitten in een competentiegebied, waar ze niet meer uit komen. Het management heeft deze situatie eigenlijk zelf veroorzaakt, door verkeerde investeringskeuzen toe te passen. Ik ken mensen van 65 en zelfs ouder, die meer energie hebben en presteren als iemand van 25. Daarom vind ik de stelling gevaarlijk, want voordat je het door hebt is het een stigma (en dus al gauw een regel) geworden. Wat wel ter zake doet in de geopperde stelling is de redenatie, dat je iemand moet betalen naar zijn meerwaarde voor het bedrijf.

Het moeilijke hieraan is de wijze waarop je dit wilt meten. Doe je dit alleen financieel, of zijn er meer criteria en hoe maak je die dan meetbaar? Hoe moeilijk dat is kan men zien in grote recente ontslagrondes. Is er dan een andere categorie? In mijn ogen is er wel een andere categorie, die je kunt confronteren met je kortingsplannen of erger.

Het is wat ik de "lemen laag" noem.

Elke organisatie heeft zo'n laag, die bestaat uit vage managers, die er in slagen elke wijziging en reorganisatie te overleven. Al een aantal malen heb ik mogen ondervinden, dat men met de voorgenomen reorganisatie een frisse wind door het bedrijf wilde laten waaien. En raad eens..... na de reorganisatie zaten deze mensen gewoon nog op hun plaats. Hoe zijn zij herkenbaar? Onderstaand wat kenmerken:

- Langdurig in dienst;
- Een functie met vaag omschreven taken;
- Ze hebben onderling een sterke band (ik was jouw rug, etc.);
- Ze kunnen het woord klant amper schrijven;
- Een onvoorwaardelijke trouw naar hun managers, ook tegen beter weten in, waardoor ook dit hogere management vrijwel nooit wordt afgerekend.

Ik vergelijk ze wel eens met de ouderwetse sergeant-majoor in het leger. Likken naar boven en trappen naar onderen. Hun bijdrage in veranderingstrajecten en snelheid hierin is minimaal en frustrerend voor hen die wel iets willen veranderen. Jan Wolkers zei altijd... ze deden een poep en een plas en alles bleef zoals het was. Kijk, dat is nu de laag waar je mag ingrijpen, en geloof me, het aantal is groter dan je denkt.

Ga zelf maar eens na, wie tot je grote verwondering na een reorganisatie nog gewoon op zijn plaats zit. Hiermee is ook de term “Lemen Laag” zichtbaar gemaakt. Probeer daar maar eens door te komen.